

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825200966
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8825200966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Sylvie Szabadošovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú S. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom pri matke, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W. S. N., odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, XXX XX W. S. N., za účasti rodičov X. X. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX W. S. N. a C. Z., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. V. XX, XXX XX W. S. N., o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P/58/2025 - 146 zo dňa 30.9.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka maloletej S. sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného zo sumy 150 eur na sumu 250 eur, pričom návrh odôvodnila tým, že dcéra je žiačkou II. stupňa základnej školy, zmenili sa tým podmienky na strane maloletého dieťaťa a doterajšie výživné nepostačuje na úhradu odôvodnených potrieb.

Otec neuznal právny základ návrhu za oprávnený a navrhol ponechať výživné v sume 150 eur, pričom argumentoval tým, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére V., ktorá študuje na vysokej škole. Kolízny opatrovník doporučil zvýšiť výživné, berúc do úvahy vek a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj schopnosti a možnosti otca.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod č. k. 8P/58/2025 - 146 dňa 30.9.2025 tak, že:

I. Mení sa výživné určené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 6P/167/2022-177 z 28.03.2023 a to tak, že sa zvyšuje výživné na mal. S. Z., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 150,- eur na sumu 250,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred matke začínajúc dňom 01.06.2025.

II. Dlžné výživné na mal. dieťa za obdobie od 01.06.2025 do 30.09.2025 v sume 400,- eur súd p o v o ľ u j e otcovi uhrádzať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným po 50,- eur mesačne matke pod následkom straty výhody splátok.

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na príslušné ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, ako aj Zákona o rodine, konkrétne § 62 ods. 1, 2, § 63 ods. 3, § 78 ods. 1 a 3, ako aj ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého rozhodol súd prvej inštancie o trovách konania.

4. Súd prvej inštancie poukázal na rozsah vykonaného dokazovania a na základe výsledkov dokazovania dospel k záveru, že návrh matky je oprávnený, pričom výživné na maloletú S. bolo naposledy určené v marci 2023 a od poslednej úpravy uplynulo minulo viac ako 2 a pol roka. Maloletá S. nastúpila na II. stupeň školskej dochádzky, pričom pri predchádzajúcej úprave navštevovala 3. ročník, toho času je žiačkou 6. ročníka došlo nielen k zvýšeniu veku, ale aj fyzického rastu a zvýšeniu výdavkov spojených s uspokojovaním základných potrieb maloletej S.. Na strane oprávneného dieťaťa súd skúmal jeho skutočne odôvodnené potreby, ktoré sú dané tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Súd považoval za odôvodnené matkou prezentované mesačné výdavky na maloletú dcéru do výšky 440 eur, spočívajúce v úhrade výdavkov na stravu, ošatenie, hygienu, školské potreby, časť výdavkov spojených s bývaním, ako aj základné výdavky, v rámci ktorých nie neboli zahrnuté mesačné výdavky, napríklad krúžky, kultúrne, športové vyžitie, liečebná kozmetika a podobne. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na to, že zohľadnil aj výdavky otca na stravu, lieky, bývanie. Taktiež do istej miery zohľadnil aj výdavky na splátky hypotekárneho úveru, nakoľko po rozvode manželstva zostala matka maloletej S. bývať v rodinnom dome a otec bol tým pádom odkázaný postarať sa o svoje bývanie kúpou bytu na hypotekárny úver. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na výšku odôvodnených výdavkov na strane maloletej S. a zdôraznil, že po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že životný štandard u rodičov je podobný, pričom deklarujú aj podobnú výšku príjmov. Pokiaľ ide o majetkové pomery, matka je výlučnou vlastníčkou domu, za ktorý spláca úver a otec je podielovým vlastníkom bytu v pomere 1, v dôsledku čoho tiež uhrádza úverové splátky. Pri určení výživného vzal do úvahy súd prvej inštancie odporúčacie tabuľky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, kde pri dvoch vyživovacích povinnostiach v prípade dieťaťa na II. stupni základnej školy by malo byť výživné zo strany povinného rodiča 16 % z čistého príjmu, čo podľa výpočtu tvorí 322,60 eur. Posúdenie vyživovacej povinnosti je podľa súdu prvej inštancie individuálne a závisí od konkrétnych okolností tej danej veci. Matka požadovala výživné na maloletú S. vo výške 250 eur, pričom vychádzala z príjmu otca deklarovaných výdavkov, ako aj majetkových pomerov na strane otca. Súd bral do úvahy aj tú skutočnosť, že nejde o výrazne široký styk otca s maloletou, ale úprava styku, ktorá je uvedená v rozsudku sa realizuje a k tejto časti nemali námietky účastníci konania. Zároveň argumentoval súd prvej inštancie, že zvýšené výživné zo sumy 150 eur na 250 eur akceptoval súd prvej inštancie od podania návrhu od 1.6.2025.

III. Odvolanie otca a vyjadrenie účastníkov

5. Proti zvýšeniu výživného, ako aj o povolení splátok podal odvolanie otec, ktorý navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu na nové konanie, prípadne zmeniť výrok súdu prvej inštancie tak, že mení výživné určené rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou a zvyšuje výživné na maloletú S. Z. zo sumy 150 eur na sumu 200 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred matke, počnúc dňom 1.6.2025. Zároveň dlžné výživné od 1.6. do 30.9.2025 v sume 200 eur povoľuje otcovi uhrádzať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným po 50 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok, trovy konania nepriznať účastníkov. V dôvodoch odvolania nenamietá to, že došlo k zmene pomerov na strane maloletej, avšak nesúhlasí s takým zvýšením výživného zo 150 na 250 eur, nakoľko maloletá S. je žiačkou II. stupňa a doterajšie súdom určené výživné jej podľa návrhu nepostačuje. Poukázal na to, že okrem maloletej S. má určené výživné na staršiu dcéru V., ktorá študuje na vysokej škole a má určené výživné vo výške 200 eur. Otec má za to že zamestnávateľ matky nepredložil doklady o príjme a uvedené, že matka predložila výplatné pásky, podľa ktorých je priemerný mesačný príjem vo výške 2230 eur za mesiace marec až máj 2025, čo nie je podľa otca smerodajné. Zároveň poukázal na to, že jemu určil súd prvej inštancie rozsah príjmu vo výške 2016 eur. Matka maloletej vyčíslila výdavky na maloletú v prepočte 400 eur mesačne,

príčom sama uviedla, že s maloletou sa otec stretáva podľa rozsudku. Niekedy mu umožňuje stretnutie s maloletou aj nad rámec, pričom dcéra od neho dostáva darčeky na sviatky aj počas roka. Súd túto skutočnosť podľa otca nezohľadnil.

Matka okrem svojho príjmu poberá aj prídavky na dve deti a taktiež daňový bonus. Otec má za to, že dvakrát do roka dostáva aj odmeny ako štátna zamestnankyňa Ministerstva vnútra SR. Podstatná zmena podľa otca musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, a preto súd musí podrobne skúmať pomery na strane obidvoch účastníkov. Nakoľko on po odsťahovaní zo spoločnej domácnosti sa musel postarať o vlastné bývanie, zobral si úver vo výške 65 000 eur a snúbenica vo výške 20 000 eur vzala spotrebný úver. Okrem toho, že hradí ako živnostník odvody, má aj výdavky na inkaso, na splátky, na potrebu živobytia, pričom počas minulého roka bol jeho mesačný príjem 820 eur. Argumentoval aj tým, že pokiaľ chce zarobiť taký príjem ako deklaroval súd prvej inštancie, musí viacej pracovať. Podľa neho súd nezohľadnil tú skutočnosť, že po rozvoде mal právo si zariadiť svoju vlastnú domácnosť. Medzi posledným zvyšovaním od roku 2023 ubehli necelé tri roky a podľa neho podstatné je to, že teraz je zvýšenie o 100 eur, čo bude, keď pôjde dcéra na strednú školu, prípadne na vysokú. Na jednej strane berie do úvahy odporúčacie tabuľky pre stanovenie výšky výživného, avšak na druhej strane tabuľky majú odporúčací charakter. Odvolateľ poukázal na príslušné ustanovenia Zákona o rodine § 62 ods. 4, ods. 5, ako aj § 75 ods. 1 a argumentoval tým, že podľa neho súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery jeho ako povinnej osoby. V minulosti bol často práceneschopný a je potrebné, aby boli ustálené aj výdavky na maloletú S., pričom navrhovateľkou uvedené 400 eur podľa neho nezohľadňuje príspevky od štátu, ktoré dostáva matka, a to daňový bonus a prídavky na dieťa spolu vo výške 100 eur. Ak by súd dospel k záveru, že by malo dôjsť k zvýšeniu výživného, tak je to maximálne na sumu 200 eur mesačne podľa otca. Treba brať do úvahy, že na plnoletú dcéru platí 200 eur, a tá je študentkou vysokej školy. Argumentácie matky považuje za rozporné s dobrými mravmi. Dieťa nemôže mať nadštandardnú životnú úroveň a on ako otec, keď pracuje nepretržite, len aby mohol mať finančné prostriedky navyše a pokryť nimi aj svoje základné potreby. Opätovne poukázal na ustanovenie § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ako aj § 78 ods. 1 a argumentuje v závere odvolania tým, že inak povedané rast, či udržanie životnej úrovne dieťaťa by nemali viesť k zníženiu životnej úrovne rodiča. Má za to, že matka maloletej má dostatok finančných prostriedkov na to, aby v prvom rade zabezpečila jej výživu a následne využívala zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie vlastných potrieb. Pri určovaní výživného platia aj pri rozhodovaní o zvyšovaní vyživovacích povinností a je nevyhnutné mať za preukázané, že došlo k takej k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného a zároveň pri posudzovaní, o akú sumu výživné zvýšiť je nevyhnutné brať na zreteľ uvedené hladiská pri určovaní výšky výživného. Otec má za to, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného sa neriadil uvedeným a nesprávne vyhodnotil, že nastala zmena nielen na strane maloletej, ale aj na jeho strane jeho.

6. K podanému odvolaniu sa písomným stanoviskom zo dňa 26.11.2025 vyjadrila matka maloletej, pričom argumentovala tým, že už pri podaní návrhu otec maloletej pravidelne po podanom návrhu na zvýšenie výživného bol účelovo práceneschopný, a teda takto vedome už v minulosti skresľoval výšku svojich príjmov. Aj počas tohto konania riadne vykonával práce a mal riadny príjem, ktorý dokladoval súdu. Sám odporca povedal, že nemá také zdravotné problémy, ktoré by mu bránili pravidelne vykonávať pracovnú činnosť a má za to, že výdavky na maloletú S. boli ňou súdu riadne preukázané, svoje príjmy na výzvu súdu dokladovala, ako otec uvádza, že má pravidelne ako štátny zamestnanec odmeny, tieto sú však nenárokateľnou zložkou mzdy a tieto nemusí automaticky dostať. Dcéra S. narastie, dospieva a jej nároky sa zvyšujú primerane veku. Zároveň dôvodila vo vyjadrení tým, že o maloletú S., ako aj o V. sa riadne stará, vychováva ich, zabezpečuje im všetky možné a dostupné potreby, ako aj kultúrne a voľnočasové vyžitie. Čo sa týka výživného pre staršiu dcéru V., tak to bolo určené v samostatnom konaní. Táto je študentkou Y. Q. F. Š. W. Z., odbor W. H. a má náklady na živobytie oveľa vyššie ako to, čo bolo určené platiť jej otcovi. O zvýšenie výživného V. zo strany otca momentálne nepožiadala, nakoľko má obavu, že otec by s ňou prestal komunikovať a zaujímať sa o ňu. Zároveň poukázala na to, že pokiaľ odporca uvádza, že zobral na kúpu bytu hypotéku 65 000 eur a jeho družka 20 000 eur, sú to výdavky, ktorými navyšuje otec svoje výdavky a ukracuje svoje deti o primerané výživné. Náklady na domácnosť zdieľa spolu s družkou, teda na ním predložených výdavkoch sa podieľa jeho družka minimálne polovicou. Sám odporca uviedol, že po kúpe bytu prerábala kúpeľňu a rovnako vykazuje na seba výdavky, podľa jej názoru neprimerane vysoké, ale na druhej strane má predstavu, že na dcéru bude prispievať v minimálnom rozsahu. Svedčí o tom aj jeho životná úroveň, že má príjmy, ktoré dokladoval súdu. Taktiež uvádza, že až na jeden týždeň počas letných prázdnin, kedy maloletú S. berie spolu s družkou na výlet, kedy má maloletá S. zbalené všetky potrebné veci, nakoľko dcéra u neho

neprespáva, pretože nejaví o to záujem. Celé odvolanie otca maloletej považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa primeranému zvýšeniu výživného.

7. Svoje vyjadrenie k odvolaniu doplnila písomným stanoviskom zo dňa 20.4.2026, pričom k jednotlivým vyjadreniam uviedla, že počas pojednávania okresný súd opakovane zavádzal otec maloletej v otázke svojich príjmov a výdavkov, kedy disponoval viacerými účtami v rôznych bankách. Nepriznal pred súdom, že následne, okrem toho, že kúpil byt, kúpil aj osobné motorové vozidlo v roku 2026 vo výške 30 000 eur. Maloletá S. podľa nej má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, teda aj otca, ktorého životná úroveň je evidentne vyššia ako on sám prezentuje pred súdom.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas oprávnenou osobou - účastníkom proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné s poukazom na príslušné ustanovenie § 362 ods. 1 CSP a § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom v súlade s § 65CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na § 66 CMP s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania s poukazom na ustanovenie § 68 CSP, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oboznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne päť dní vopred pred jeho vyhlásením v súlade s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny a zákonný.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je rozsudok súdu prvej inštancie vo veci zvýšenia výživného, ako aj určenia dlžného výživného a splátok dlžného výživného.

10. Otec vo svojej odvolacej argumentácii namietal, že nie je schopný platiť vyššie výživné na maloletú S., ako aj tie skutočnosti, že matka nedostatočne klasifikovala všetky výdavky na maloletú S. s dôrazom na to, že otec ako povinný z platenia výživného hradí aj výživné na staršiu dcéru V. vo výške 200 eur, ktorá je študentkou vysokej školy. Zároveň argumentoval tým, že má určité zdravotné problémy, na ktoré poukazoval jednak počas konania, ako aj v odvolaní, ako aj tou skutočnosťou, že si musel zabezpečiť bývanie po tom, ako sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, pričom vzal hypotekárny úver vo výške 65 000 eur a jeho snúbenica vo výške 20 000 eur vzala spotrebný úver. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil príjem matky, ktorá okrem toho, že má príjem ako štátny zamestnanec, má aj odmeny a zároveň poberá aj štátnu dávku, a to daňový bonus a rodinné prídavky na obidve deti. Podľa otca nedostatočným spôsobom sa vysporiadal súd prvej inštancie s uvedeným skutkovým stavom a argumentoval ďalej v odvolaní odvolateľ aj poukazom na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 62, § 75 a § 78 Zákona o rodine.

11. Odvolací súd argumentuje v predmetnom podaní poukazom na článok 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Zároveň dáva do pozornosti aj obsah článku 5 Zákona o rodine, podľa ktorého záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

12. Odvolací súd argumentuje poukazom na obsah ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého odvolací súd rozsah rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie svoje dôvody.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci dostatočne zistil skutočný stav vecí, tento posúdil podľa správnych zákonných ustanovení jednak Zákona o rodine, ako aj Civilného sporového a Civilného mimosporového poriadku a zároveň rozhodol o zvýšení výživného zo sumy 150 eur na sumu 250 eur odo dňa podania návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú S.. Súd prvej inštancie pritom vychádzal z predchádzajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej 21.11.2019 rozhodol súd prvej inštancie o zverení maloletých S. a V. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platením výživného na maloletú V. 150 eur a na maloletú S. 120 eur. Zároveň rozhodol súd prvej inštancie aj o schválení dohody v tej časti, čo sa týka styku otca s maloletými deťmi.

Zároveň súd prvej inštancie poukázal aj na to, že pri stanovení výživného v roku 2019 a neskôr v roku 2023 vychádzal z odôvodnených potrieb maloletej S. a pritom v danom konaní vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie v súlade s § 191 ods. 1 CSP, pričom vyhodnotil predmetné dôkazy, ktoré vykonal a v odôvodnení rozsudku uviedol presvedčivé argumenty, pričom s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu otca v danom konaní, kedy navrhoval maximálne zvýšenie výživného na sumu 200 eur, resp. ponechanie pôvodného výživného. Úvaha súdu prvej inštancie vychádzala zo správnych skutkových zistení a na nich nadväzujúce právne závery, ktoré zjavne neboli v rozhodnutí uvedené ako svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel, ako aj podstatu práva na spravodlivý proces obidvoch účastníkov konania.

14. Odvolací súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie sa dôsledne a precízne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcich sa výchovy maloletej S., ako aj starostlivosti o ňu a predovšetkým sa vysporiadal s námietkami obidvoch rodičov, ktoré tvorili obranu v priebehu konania na súde prvej inštancie.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a dodáva, že len odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným.

15. Odvolací súd nezistil v danej veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatnou argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnu a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostredných dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom odvolaním sa na ne s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd však na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzákladnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odvolateľa použité v odvolaní s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 3 CSP.

16. Odvolací súd v prvom rade argumentuje tým, že pri určení výživného súd prvej inštancie vychádzal bezpochyby zo zásad uvedených v ustanovení § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, ako aj ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pričom z uvedených ustanovení vyplýva, že pri rozhodovaní o rozsahu výživného je potrebné zistiť najmä to, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb oprávnenej maloletej S., pričom je veľmi potrebné medzi tieto potreby zaradiť výživu vo vlastnom slova zmysle, ako aj hmotné potreby, akými sú šatstvo, bielizeň, obuv, podiel na nájomnom, podiel na všetkých výdavkoch na dom, resp. potreby súvisiace s rozširovaním a prehlbovaním vzdelania dieťaťa, jeho záujmovými činnosťami, potrebami, prípadne kultúrnymi, športovými a rekreačnými potrebami, ako aj potrebami súvisiacimi so zdravotným stavom maloletej S..

Všetky tieto potreby a ich mieru odstupňoval súd prvej inštancie, pričom uvedená výška výživného sa odvíjala od týchto nákladov podľa veku dieťaťa, jej zdravotného stavu, ako aj možností a schopností rodičov, pričom výživné má zabezpečovať dieťaťu primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Aj odvolací súd argumentuje tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni

svojich rodičov a pokiaľ životná situácia rodiča predstavuje vyšší životný štandard, možno spravodlivo očakávať, že rovnaký štandard umožní aj svojmu dieťaťu, a to formou výživného. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že pokiaľ k poslednej úprave došlo v roku 2023 a výška výživného na maloletú S. predstavovala 150 eur, vychádzal súd prvej inštancie za uvedené obdobie roka 2023 z mesačného príjmu otca, ktorý predstavoval oveľa nižší príjem, ako je tomu v súčasnej dobe. Tento bol okolo 1000 eur, pričom mesačný príjem otca v súvislosti s rokom 2024/2025 predstavuje výšku 2834,8 eur, pričom otec nie je ako živnostník platcom DPH, z toho odrátal aj súd prvej inštancie príslušné odvody a poistné a vzal za bernú mincu mesačný príjem otca 2016 eur, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Odvolací súd zároveň argumentuje aj poukazom na príjem matky, ktorý v rokoch 2024/2025 dosahuje výšku 2236 eur, z ktorého príjmu vychádzal aj súd prvej inštancie pri stanovení následného zvýšeného výživného zo strany otca. Takisto ako otec platí hypotekárny úver, ktorý si vzal na kúpu bytu spolu so snúbenicou, takisto platí aj matka hypotekárny úver na dom, v ktorom ostala po rozvoze manželstva žiť spolu s obidvoma dcérami.

17. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie poukázal na to, že príjmy tak otca, ako aj matky tvoria približne rovnakú výšku, pričom čo sa týka stanovenia zvýšenia výživného na maloletú S. bezpochyby vychádzal z nákladov, ktoré preukázala matka počas konania.

Z uvedených skutočností, z ktorých vychádzal aj súd prvej inštancie mal odvolací súd za to, že v žiadnom prípade sa podstatným spôsobom zmenili príjmy na strane otca, pričom argumentuje odvolací súd aj tou skutočnosťou, že v konečnom dôsledku sa zvýšil aj príjem na strane matky a odvolací súd dôvodí aj tým, že povinnosťou výživného voči maloletým deťom, konkrétne voči maloletej S. je tak povinný otec maloletej, ako aj matka. Z platnej judikatúry Najvyššieho súdu SR bolo viackrát argumentované, že rovnaké povinnosti vyplývajúce obidvom rodičom bez toho, aby adekvátnym spôsobom bolo finančné zabezpečenie, tzn. platba výživného rovnaké, ako je tomu posúdenie starostlivosti matky o maloleté deti nemožno v tomto prípade akceptovať. Je vyslovene na postupe a chovaní matky, akým spôsobom zabezpečuje finančné prostriedky na svojej strane a stará sa o výchovu, ako aj všetky potreby zabezpečuje u obidvoch svojich dcér, tak je tomu pri staršej V., ako aj pri maloletej S.. V tejto súvislosti argumentuje odvolací súd aj tým, že všetky tieto skutočnosti boli súdom prvej inštancie zistené, vyhodnotené v samotnom odôvodnení rozsudku, preto odvolací súd sa s týmito skutočnosťami v samotnom rozhodnutí o odvolaní bližšie nezaobrá a argumentuje tým, že zvýšenie výživného bezpochyby vyplývalo zo zmenených potrieb na strane maloletej S., predovšetkým tým, že nastúpila na II. stupeň základnej školy.

18. Čo sa týka odvolacieho dôvodu, na ktorý poukazoval otec, že v súčasnej dobe je maloletá S. iba žiačkou základnej školy, čo bude, keď pôjde na strednú školu, na vysokú školu, je to otázka budúcnosti, ako aj otázka toho, akým spôsobom otec zabezpečí finančné prostriedky jednak pre svoje potreby, ale predovšetkým pre potreby maloletých detí, ktorých výchovu a výživu má povinnosť zabezpečovať v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, pokiaľ nebudú jeho deti schopné samostatne sa živiť. Zvýšenie výživného zo strany otca preto považuje odvolací súd za preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP za zákonné a správne, preto ho potvrdil.

19. Odvolací súd zároveň argumentuje tým, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvoria jeden celok a určujú spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára tento ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, postačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe zahŕňa tak po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok. Poukazuje pritom odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo/40/2018 zo dňa 18.7.2018.

20. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdil, pričom dospel k záveru, že odvolacie námietky otca neboli spôsobilé k tomu, aby odvolací súd rozhodol inak ako súd prvej inštancie.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 CMP, a to tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).